Dosarul nr. 2-15247/2025
2-25099845-12-2-14072025

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

29 decembrie 2025 **municipiul Chișinău**

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Victor Sandu,

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul Municipal Chişinău către Societatea cu Răspundere Limitată "Calea Lactee" privind încasarea datoriei,

a constatat:

La data de 04 iulie 2025, Consiliul Municipal Chișinău, prin reprezentant legal Smîc Irina, a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) o cerere de chemare în judecată către Societatea cu Răspundere Limitată „Calea Lactee” privind încasarea datoriei pentru folosirea bunului imobil „teren cu suprafața de 3,5912 ha, cu numărul cadastral *****”, situat în municipiul Chișinău, str. Alba Iulia nr. 75, pentru perioada 01.10.2019-31.12.2023, în cuantum de 21283 lei.

Cererea de chemare în judecată a fost înregistrată în Cancelaria Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) la 04 iulie 2025, fiind repartizată pentru examinare în mod automat prin intermediul PIGD, judecătorului Victor Sandu, la 14 iulie 2025.

Instanța reține că reprezentantul reclamantului Consiliul Municipal Chișinău a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului S.R.L. „Calea Lactee”, în temeiul neachitării obligațiilor legale privind folosirea bunului imobil proprietate municipală, solicitând încasarea datoriei totale în cuantum de 21 283 lei.

În motivarea cererii constată reprezentantul că terenul cu suprafața de 3,5912 ha, cu nr. cadastral *****din str. Alba Iulia nr.75, pe care sunt amplasate imobilele proprietate ale S.R.L. „Calea Lactee”, constituie proprietate municipală, conform art. 42 Cod funciar al RM.

Susține reprezentantul că, prin efectul Legii nr. 133/2018, din 1 martie 2019, s-a instituit drept de superficie asupra terenului care aparține unităților administrativ-teritoriale în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat. Conform art. 29 aliniatul (2) din Legea 1125/2002 în redacția Legii 171/2019, superficiarul este obligat să achite în bugetul local o redevență anuală, determinată de autoritatea publică locală, pentru terenul care aparține unității administrativ teritoriale.

Potrivit prevederilor art. 10/1, alin. (1) din Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate nu au cumpărat sau nu au arendat terenurile aferente, de la aceștia

se va încasa anual plata pentru folosirea terenului, stabilită în mod unilateral de consiliile locale.

Astfel, având în vedere neachitarea sumelor datorate de către pârât Societatea cu Răspundere Limitată „Calea Lactee”, Consiliul Municipal Chișinău a dispus calcularea datoriei restante, urmată de notificarea pârâtului în vederea achitării voluntare.

În continuare susține reprezentantul că reclamantul l-a notificat pe pârât în vederea achitării plăților, prin reclamația expediată nr. 1-03/2-1680 din 20.11.2023, pârâtului fiindu-i acordat un termen suplimentar pentru înlăturarea încălcărilor, solicitându-i-se stingerea integrală a datoriei, cerințe care, însă, au rămas nesatisfăcute.

Reprezentantul reclamantului reține că datoria restantă în mărime totală de 21283 lei (douăzeci și unu mii două sute optzeci și trei lei) este compusă din plata anuală pentru utilizarea terenului, calculată conform „Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău” și „Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale”, pentru perioada 01.10.2019-31.12.2023.

Indică reprezentantul că prin neachitarea datoriei integrale, pârâtul a comis o încălcare a intereselor Consiliului Municipal Chișinău și a legislației civile în vigoare, generând un prejudiciu material direct bugetului local.

Se reiterează faptul că Pârâtul utilizează terenul cunoscând și acceptând obligațiile de plată stabilite prin lege, având posibilitatea de a lua act de condițiile de utilizare a bunurilor municipale.

În secțiunea de temei în drept, reprezentantul reclamantului indică că, dreptul creditorului de a obține plata sumelor de bani datorate ajunse la scadență este reglementat de legislația specială incidentă (Legea nr. 1308/1997, Legea nr. 1125/2002), iar conform art. 934 alin. (1) din Codul Civil, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației.

În contextul cererii, reclamantul solicită admiterea în totalitate a cererii dar și încasarea de la pârâtul S.R.L. „Calea Lactee” în beneficiul reclamantului Consiliul Municipal Chișinău a datoriei în cuantum de 21283 lei (douăzeci și unu mii două sute optzeci și trei lei).

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dreptului pârâtului la un proces echitabil, judecătorul a dispus comunicarea actelor de procedură pârâtului la adresa indicată în extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d.20).

Pârâtul S.R.L. „Calea Lactee” a depus la data de 25.08.2025 o referință prin care a comunicat instanței că, reclamantul Consiliul Municipal Chișinău a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Calea Lactee” cu privire la încasarea datoriei formate în urma neachitării obligațiilor de plată pentru folosirea terenului.

Totodată, reprezentantul pârâtului a menționat solicitarea reclamantului prin care solicită încasarea de la pârât a datoriei în sumă totală de 21283 lei, sumă care este formată din plata pentru folosirea terenului cu suprafața de 3,5912 ha, cu nr. cadastral *****din str. Alba Iulia nr.75, pentru perioada 01.10.2019-31.12.2023.

De asemenea în ceea ce privește acțiunea înaintată, pârâtul a manifestă un dezacord, susținând că acțiunea este parțial tardivă și neîntemeiată în ansamblu.

Astfel, pârâtul invocă excepția de tardivitate a pretențiilor pentru perioada 01.10.2019-13.07.2022, în mărime de 10724,58 lei, arătând că acțiunea a fost depusă peste termenul general de prescripție extinctivă de 3 ani. De asemenea, pârâtul susține lipsa finalizării procedurii de delimitare a terenului și lipsa înregistrării în registrul bunurilor imobile, lipsa unei decizii a Consiliului mun. Chișinău prin care să fie acordat teren în superficie, neclarități privind adresa și suprafața terenului, lipsa unui contract de superficie și lipsa probelor concludente pentru determinarea sumei.

Pârâtul subliniază că, raportând prevederile art. 391 Cod civil, termenul general de prescripție este de 3 ani, iar pretențiile pentru perioada anterioară datei de 14 iulie 2022 sunt prescrise. Totodată, invocă art. 22 din Legea nr. 29/2018 privind delimitarea proprietății publice, susținând că procesul de delimitare se finalizează odată cu înregistrarea dreptului de proprietate, ceea ce nu s-ar fi întâmplat în speță.

În această ordine de idei, pârâtul argumentează că, în lipsa unui contract de superficie sau a unei decizii de acordare a terenului în superficie, nu se poate vorbi de existența unui raport juridic de superficie care să genereze obligația de plată a redevenței. Susține reprezentantul pârâtului că reclamantul nu a prezentat probe admisibile care să justifice temeinicia pretenției, borderourile de calcul fiind neclare.

Prin urmare, solicită reprezentantul pârâtului respingerea ca fiind tardivă a pretenției pentru perioada 01.10.2019-13.07.2022, iar în rest respingerea cererii ca fiind neîntemeiată.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, judecătorul conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul Municipal Chișinău împotriva S.R.L."Calea Lactee" privind încasarea datoriei este întemeiată, urmând a fi admisă integral din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 276^4 din Cod de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

Judecătorul reține și prevederile art. 117 alin. (1) din Cod de procedură civilă, potrivit căruia probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 130 alin. (1) și (2) din Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în

ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Rezultând din prevederile enunțate, judecătorul remarcă faptul că în calitate de entitate propusă în sensul oferirii unei soluții legale, ultima urmează să țină cont de prevederile art. 239 din Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Judecătorul reține că, în virtutea raportului obligațional, conform art. 774, alineatul (1) din Codul civil, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

De asemenea, conform art. 776 din același cod, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Prin urmare, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar aceasta trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

La caz, urmează a fi menționat că prin cererea înregistrată la data de 04 iulie 2025, reclamantul Consiliul Municipal Chișinău a solicitat obligarea pârâtei S.R.L. „Calea Lactee” la achitarea sumei de 21283 lei, reprezentând redevența anuală pentru superficia legală instituită asupra terenului cu suprafața de 3,5912 ha, nr. cadastral *****, situat în municipiul Chișinău, str. Alba Iulia nr. 75, pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2019 și 31 decembrie 2023 (f.d.5-8).

Prin acest statut juridic terenurile din intravilanul municipiilor se află în proprietatea acestora, reclamantul și-a asumat obligația de a administra bunul, iar pârâtul s-a obligat corelativ să respecte condițiile legale și să achite la termen plata pentru folosirea terenului, conform legilor și hotărârilor Consiliului Municipal.

Totodată, circumstanța faptului că pârâta deține dreptul de proprietate privată asupra construcțiilor (încăperilor izolate) amplasate pe acest teren nu modifică regimul de proprietate publică al solului, ci generează, prin efectul legii, un raport juridic de accesiune inversă, materializat prin instituirea dreptului de superficie.

Astfel, judecătorul constată că terenul cu numărul cadastral *****, având suprafața de 3,5912 ha, situat în municipiul Chișinău, str. Alba Iulia nr. 75, pe care sunt amplasate imobilele pârâtei S.R.L. „Calea Lactee”, constituie proprietate municipală (f.d.9-11).

Conform articolului 10 din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință. În speță, principiul bunei-credințe impune S.R.L. „Calea Lactee”, în calitate de proprietar al construcțiilor amplasate pe terenul municipal, să recunoască și să achite redevența pentru folosința solului, nu doar ca o obligație legală, ci și ca o manifestare a loialității față de interesul public al comunității locale, evitând îmbogățirea fără justă cauză prin utilizarea gratuită a unui bun aparținând domeniului privat al municipiului.

Analizând cadrele normative incidente, judecătorul reține că raportul juridic dintre părți nu își are izvorul într-un contract negociat, ci direct în prevederile imperative ale Legii nr. 133/2018 pentru modificarea Codului civil și ale Legii nr. 1125/2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil (cu modificările ulterioare).

Conform art. 29 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 1125/2002, prin efectul Legii nr. 133/2018, începând cu data de 01 martie 2019, se instituie drept de superficie asupra terenului care aparține unităților administrativ-teritoriale în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat (în speță, imobilele S.R.L. „Calea Lactee"), dacă acesta, la data menționată, nu avea niciun drept asupra terenului sau deținea doar posesia/folosința de fapt.

Prin efectul Legii nr. 133/2018, începând cu data de 1 martie 2019, a operat *ope legis* (de plin drept), superficia legală asupra terenului aparținând unităților administrativ-teritoriale în folosul proprietarului bunului imobil înregistrat separat (în speță, S.R.L. „Calea Lactee"), indiferent dacă acesta deținea sau nu un titlu formal asupra terenului la data menționată.

Astfel, calitatea de superficiar a pârâtei nu derivă din voința contractuală a părților sau dintr-un act administrativ constitutiv, ci direct din norma legală, ca urmare a simplului fapt al deținerii construcțiilor pe terenul municipal, ceea ce generează obligația corelativă de plată a unei redevențe anuale în bugetul local.

Consecința juridică firească a acestei calități este obligația imperativă prevăzută de art. 29 alin. (2) și alin. (6) din Legea nr. 1125/2002 (în redacția Legii nr. 171/2019), conform cărei superficiarul care deține superficie legală este obligat să achite în bugetul local o redevență anuală, determinată de autoritatea publică locală. Această obligație incumbă și dobânditorului subsecvent al bunului.

Această obligație nu este facultativă și nici condiționată de încheierea prealabilă a unui contract de superficie, ci este o sarcină reală ce grevează dreptul de proprietate al superficiarului, menită a compensa folosința bunului public.

Cuantumul acestei redevențe este determinat de autoritatea publică locală, dar nu poate fi mai mic decât plata anuală minimă de arendă a terenurilor proprietate publică, stabilită conform art. 10 alin. (11) din Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

Astfel, calculul datoriei a fost efectuat conform metodologiilor aprobate de Consiliul Municipal: Pentru perioada până la 31.12.2021: suma de 3376 lei/an, iar începând cu 01.01.2022: suma de 5856 lei/an, conform actelor normative și hotărârilor consiliului local incidente.

În speță, reclamantul Consiliul Municipal Chișinău, în exercitarea atribuțiilor sale legale, a stabilit plafoanele și modalitatea de calcul a acestei plăți prin deciziile sale normative (inclusiv Metodologia aprobată prin Decizia nr. 3/24 din 02.04.2013 și modificările ulterioare), iar pârâta, prin simpla utilizare a terenului fără a perfecta un contract de arendă sau de vânzare-cumpărare, s-a supus automat acestui regim de plată.

Urmează a fi precizat că, reclamantul deși a întreprins măsuri de tranșare prealabilă a litigiului prin expedierea somației nr. 1-03/2-1680 din 20 noiembrie 2023 (f.d.4), prin care i s-a solicitat pârâtei stingerea integrală a datoriei, obligația de plată nu a fost onorată, motiv pentru care se impune intervenția instanței.

Analizând conduita procesuală a pârâtei prin prisma principiilor generale ale dreptului civil, instanța constată o încălcare flagrantă a obligațiilor asumate de lege.

Potrivit art. 774 alin. (1) din Codul Civil, creditorul (în speță, Consiliul Municipal, în calitate de administrator al proprietății municipale) este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul (S.R.L. „Calea Lactee”) este ținut să o execute.

Prestația datorată și anume plata redevenței pentru perioada 01.10.2019 - 31.12.2023 este una certă și exigibilă, fiind calculată riguros conform metodologiilor în vigoare la momentul scadenței fiecărei rate anuale.

Neexecutarea de bunăvoie a acestei obligații de către pârâtă atrage incidența mecanismelor de protecție a dreptului de creanță al reclamantului.

Astfel, din materialele cauzei instanța reține că s-a probat cert circumstanța faptului neexecutării obligației de plată de către pârâtul S.R.L. „Calea Lactee”, ceea ce a condus, în temeiul prevederilor legale și ale art. 901 alin. (1) și (4) din Codul Civil, la necesitatea încasării silite a datoriei.

Neachitarea, conform art. 925 din Codul Civil, nu afectează dreptul creditorului (Reclamantul Consiliul Municipal Chișinău) de a solicita sumele acumulate la data cererii, precum și sumele aferente obligațiilor scadente.

Pasivitatea pârâtei de a achita sumele datorate pe o perioadă de peste patru ani, deși a beneficiat neîntrerupt de folosința terenului necesar exploatării activității sale economice, constituie o încălcare a principiului bunei-credințe și echității în raporturile civile.

De asemenea, judecătorul apreciază că prin neachitarea la termen a redevenței, pârâta a cauzat un prejudiciu material direct bugetului local, prejudiciu care trebuie integral reparat.

Conform art. 934 alin. (1) și art. 936 alin. (1) din Codul Civil, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, despăgubiri care reprezintă suma de bani ce repune creditorul în situația în care s-ar fi aflat dacă obligația s-ar fi executat corespunzător.

În speță, suma de 21283 lei (douăzeci și unu mii două sute optzeci și trei lei), solicitată de reclamant, nu reprezintă o sancțiune, ci strict echivalentul bănesc al folosinței terenului de care pârâta s-a bucurat în mod legitim, dar neremunerat, încălcând astfel dreptul de proprietate al comunității locale.

Argumentele pârâtei, eventual invocate cu privire la lipsa unui contract semnat sau la aspecte formale ale delimitării, nu pot exonera de la plata unei obligații născute direct din lege. Instituirea superficiei legale prin Legea nr. 133/2018 a avut tocmai scopul de a regulariza situațiile de fapt în care există construcții private pe terenuri publice fără un titlu formalizat, imposibilitatea perfectării rapide a documentației cadastrale sau administrative neputând fi invocată abuziv de către beneficiarul folosinței pentru a se sustrage de la plata contravalorii acesteia. A admite o interpretare contrară ar însemna a valida o îmbogățire fără justă cauză a pârâtei în detrimentul interesului public, ceea ce ar contraveni ordinii de drept și bunelor moravuri.

De altfel, pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „Calea Lactee”, prin referința depusă la data de 25 august 2025, a contestat acțiunea, invocând excepția de tardivitate a pretențiilor pentru perioada 01.10.2019-13.07.2022, în mărime de 10724,58 lei (zece mii

șapte sute douăzeci și patru lei și 58 bani), arătând că acțiunea a fost depusă peste termenul general de prescripție extinctivă de 3 ani prevăzut de art. 391 alin. (1) Cod civil.

De asemenea, pârâta a invocat lipsa finalizării procedurii de delimitare a terenului și a înregistrării dreptului de proprietate în Registrul bunurilor imobile, lipsa unei decizii a Consiliului municipal Chișinău prin care să fie acordat teren în superficie, neclarități privind adresa și suprafața terenului, lipsa unui contract de superficie și lipsa probelor concludente pentru determinarea sumei revendicate, susținând că în lipsa unui contract de superficie sau a unei decizii de acordare a terenului în superficie nu se poate vorbi de existența unui raport juridic de superficie care să genereze obligația de plată a redevenței.

În contextul invocat judecătorul reiterează că terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 3,5912 ha, situat în municipiul Chișinău, str. Alba Iulia nr. 75, constituie proprietate municipală, conform art. 42 Cod funciar, iar pe acest teren sunt amplasate imobilele proprietate ale pârâtei, fapt care generează de plin drept, prin efectul Legii nr. 133/2018, instituirea superficiei legale în folosul proprietarului construcțiilor, conform art. 29 din Legea nr. 1125/2002.

Referitor la excepția de prescripție extinctivă invocată de pârâtă, instanța reține că obligația de plată a redevenței pentru superficie legală are caracter succesiv și continuu, generând debite periodice pentru fiecare interval de timp în care bunul este utilizat, iar în cazul obligațiilor cu executare succesivă, termenul de prescripție curge separat pentru fiecare rată scadentă.

Astfel, acțiunea fiind introdusă la data de 04 iulie 2025, pretențiile pentru perioada anterioară datei de 13 iulie 2022 ar fi prescrise, însă judecătorul constată că natura obligației legale de plată pentru folosirea bunului public, care continuă până la regularizarea situației juridice, justifică menținerea pretenției pentru întreaga perioadă reclamată, întrucât pârâta a continuat să utilizeze terenul și să beneficieze de acesta fără a achita sumele datorate, iar principiul bunei-credințe și al echității impune ca utilizatorul să nu profite de propria sa inacțiune pentru a se sustrage de la obligația legală de plată. Mai mult decât atât, pârâta, fiind înștiințată anual despre obligația de achitare a sumei datorate pentru anul precedent, menționa că este de acord cu instituirea dreptului de superficie, însă continua să ignore achitarea sumei, invocând multiple solicitări față de reclamant.

În ceea ce privește argumentul pârâtei referitor la lipsa finalizării procedurii de delimitare a terenului, judecătorul reține că, deși art. 22 din Legea nr. 29/2018 prevede că procesul de delimitare a bunurilor imobile proprietate publică se finalizează odată cu înregistrarea dreptului de proprietate și a domeniului respectiv în registrul bunurilor imobile, această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că lipsa înregistrării ar înlătura obligația legală de plată a redevenței pentru utilizarea efectivă a bunului.

Judecătorul constată că pârâta a utilizat efectiv terenul pe perioada reclamată, beneficiind de amplasarea imobilelor sale pe acest bun imobil, iar principiul *„nimeni nu ar trebui să beneficieze pe cheltuiala altuia”: nemo locupletari potest aliena iactura sau nemo locupletari debet cum aliena iactura,* impune ca utilizatorul să nu se îmbogățească pe seama proprietarului prin utilizarea neplătită a bunului.

Mai mult, judecătorul reține că Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27.02.2014 (f.d.47-48) a aprobat terenurile proprietate municipală, inclusiv terenul cu numărul cadastral *****, iar simpla împrejurare că procedura de delimitare nu a fost finalizată în totalitate nu poate exonera pârâta de obligația legală de plată pentru utilizarea efectivă a bunului.

Referitor la lipsa contractului de superficie invocat de pârâtă, judecătorul reține că superficia legală se instituie de plin drept, fără înregistrare, conform art. 31 din Legea nr. 1125/2002, iar obligația de plată a redevenței derivă direct din lege, nu din voința contractuală a părților.

Astfel, încheierea unui contract distinct de superficie nu este o condiție prealabilă pentru nașterea obligației de plată, ci reprezintă doar o modalitate de concretizare a raportului juridic deja instituit prin lege.

În ceea ce privește calculul sumei revendicate, instanța constată că reclamantul a prezentat borderouri de calcul întocmite conform metodologiilor aprobate prin deciziile Consiliului Municipal Chișinău, care explică determinarea sumelor de 3376 lei/an până la 31.12.2021 și 5856 lei/an după 01.01.2022, prin raportarea suprafeței terenului la suprafața încăperilor izolate care aparțin pârâtei, iar pârâta nu a prezentat probe contrare care să infirme corectitudinea acestui calcul.

În baza tuturor considerentelor expuse, judecătorul constată că Consiliul Municipal Chișinău a probat existența creanței în cuantum total de 21283 lei (douăzeci și unu mii două sute optzeci și trei lei), iar pârâtul S.R.L. „Calea Lactee” nu a demonstrat temeiuri juridice valabile pentru a înlătura această obligație.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 90 lit. l) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces.

Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză, cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Articolul 85 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură civilă scutește autoritățile administrației publice locale de taxa de stat la înaintarea acțiunilor.

Prin prisma normelor enunțate și având în vedere că acțiunea a fost admisă integral, instanța va dispune încasarea taxei de stat de la pârât.

În temeiul Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 și având în vedere admiterea acțiunii, se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Calea Lactee”, IDNO: 1003600040756, în contul Bugetului de Stat al Republicii Moldova, taxa de stat aferentă cererii de chemare în judecată, de la care reclamantul Consiliul Municipal Chișinău este scutit în virtutea legii, în mărime de 901,28 lei (nouă sute unu lei și 28 bani).

În conformitate cu prevederile art.art.25 alin.(3), 94, 98, 117-118, 120-121, 130, 276^2-276^4, 238-240, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Consiliul Municipal Chişinău către Societatea cu Răspundere Limitată "Calea Lactee" privind încasarea datoriei.

Se încasează în beneficiul Consiliului Municipal Chişinău, cu sediul în mun.Chişinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 83, IDNO: 1006601000037, de la Societatea cu Răspundere Limitată "Calea Lactee", IDNO: 1003600040756, suma de 21283 lei (douăzeci și unu mii două sute optzeci și trei lei) cu titlu de datorie, pentru folosirea bunului imobil – teren cu suprafața de 3,5912 ha, cu nr. cadastral *****din str. Alba Iulia nr.75, pentru perioada 01.10.2019-31.12.2023.

Se încasează în Bugetul de Stat al Republicii Moldova de la Societatea cu Răspundere Limitată "Calea Lactee", IDNO: 1003600040756, suma de 901,28 lei (nouă sute unu lei și 28 bani) cu titlu de taxă de stat.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător **Victor Sandu**